

Betingelser, maaske det ærede Medlem senere under en kort Bemærkning vil ytre sig i saa Henseende.

Jeg kommer saa til Masned Sundbroen. Saa vidt jeg i den korte Tid, jeg har haft, har kunnet sætte mig ind i Projekterne, kan jeg sige, at de ere alle undersøgte og alle lige grundig undersøgte, uden at der paa Forhaand er givet Præference til nogen af dem. Naar der er fremsat Bebrejdelser over, at Resultatet af Undersøgelserne og Planerne ikke ved Begyndelsen af indeværende Rigsdagssamling have foreligget for Rigsdagen, da maa disse Bebrejdelser i og for sig ikke alene rettes mod den nuværende Regering, men ogsaa mod de tidligere Regeringer. Imidlertid er der en ganske naturlig Forklaring hertil, saa at der overhovedet ikke bliver noget at bebrejde nogen. Under de vanskelige Vejrforhold i Sommer har det trods al anvendt Møje og Anstrengelse ikke været muligt at slutte Arbejdet dernede tidligere, end at den første Indstilling fra Statsbanerne indgik til Ministeriet for offentlige Arbejder den 30. Oktober. Som ærede Medlemmer vide, er den første Indstilling i en saa stor Sag jo langtfra den endelige. Der har altsaa efter denne første Indstilling maattet foretages et ikke ubetydeligt yderligere Arbejde. Saa snart alt er klappet og klart, skal det selvfølgelig blive forelagt Rigsdagen i videste Omfang. Der er ikke paa noget Punkt præjudiceret noget eller givet nogen Præference.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) var inde paa det Spørgsmaal, under hvilke Betingelser dette Arbejde var udbudt. Han mente, at Kredsen var for snæver. Jeg skal af nærliggende Grunde ikke tage dette Spørgsmaal op til nogen detailleret Diskussion. Det er i øvrigt en gammel Skik, at Administrationen ved store, vigtige Arbejder ikke udbyder disse i fri Licitation. Man henvender sig paa Forhaand til de store Førsteklasses Firmaer, som man paa en Gang har Tillid til og samtidig ved om, at deres Virksomhed er stor nok til, at de kunne paatage sig det Arbejde. Statsbanernes Ledelse paastaar, at det ogsaa er gjort i dette Tilfælde.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa Spørgsmaalet om den korte Frist, der var given. Ja, Fristen er formelt set kort. Det ærede Medlem vil imidlertid med sin udmærkede Hukommelse erindre, at der netop ved Loven blev givet de paagældende Adgang til at følge Undersøgelsesarbejderne dernede. De Folk, der nærrede stor

og virkelig Interesse for dette Spørgsmaal, og som havde i Sinde at komme til Staten med et alvorligt ment Tilbud, havde rig Lejlighed, den bedste Lejlighed til at se derpaa dernede i Sommerens Løb. Under Hensyn hertil tror jeg ikke, der reelt set kan gøres nogen Indvending mod Fristen.

Med Hensyn til de Kreditvilkaar, paa hvilke Anlæget er udbudt, skal jeg kort og godt sige, at jeg vilde ikke, hvis jeg havde skrevet Konditionerne, have skrevet de Kreditvilkaar. Jeg har imidlertid ikke skrevet dem. Jeg skal for øvrigt ogsaa der fremhæve, at hvis Konditionerne indeholdt finansielle Byrder for Entreprenørerne, og disse Byrder kom ufordelagtig til Udslag i Licitationstilbudet, vilde den eneste Følge deraf selvfølgelig være, at et saadant Tilbud ikke blev antaget. For øvrigt ere Konditionerne med Hensyn til Kreditfristen netop affattede derhen, at der er givet Anvisning paa, at man i saa Henseende vilde forhandle med den paagældende Entreprenør, naar man først har faaet hans Hovedsum.

Jeg glemte, da jeg før havde Ordet, at tage Ændringsforslaget Nr. 179 tilbage. Jeg tillader mig at gøre det nu.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 179 paa Udvalgets Liste er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Folketingsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Den højtærede Minister har ikke rigtig forstaaet, hvad det var, jeg spurgte om. Jeg skal derfor gentage mit Spørgsmaal. Mit Spørgsmaal gaar kort og godt ud paa, om han ikke er enig med mig i den Betragtning, at naar der nu dannes et Digelag og der vælges en Bestyrelse, saa maa ogsaa Arbejdet fremmes saa hurtigt som muligt i Overensstemmelse med Lovforslaget. Og der forekommer det mig, at naar man ikke har en Bevilling paa Finansloven for 1910—11, er det meget vanskeligt for Bestyrelsen at gøre noget. Det er en Selvfølge, at de maa have de nødvendige Penge til Raadighed, men det er jo muligt, at den højtærede Minister tænker sig den Udvej, at han paa Tillægsbevillingsloven for 1910—11 vil søge denne Bevilling. Det er altsaa kort og godt mit Spørgsmaal til den højtærede Minister, om han er enig med mig i, at dette Arbejde maa fremmes saa hurtigt som muligt.